

man saa sætter det ene Tal eller det andet, naar vi deler de arbejdsløse i disse to Grupper, den store, som der ikke kan skaffes Arbejde ved Importregulering, og den mindre Gruppe, som der maaske kunde skaffes Hjælp paa denne Maade —, det afgørende er, at procentvis er Arbejdsløsheden lige saa stor i de Fag, som ingen Konkurrence har fra Udlandet, som i de andre, og derfor er det, jeg hævder, at der er en fælles Aarsag til Arbejdsløsheden i begge disse to Grupper, og det er den virkelige Aarsag, som ikke paavirkes af, at vi indfører nok saa mange Importreguleringer.

Justitsministeren (Rytter): Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu har opgivet at ville bevise, at de Tal, jeg havde anført her i Tinget, ikke var rigtige; de er fuldkommen rigtige, og det er ikke, som det ærede Medlem i Gaar sagde, falske Tal, der her er blevet opgivet. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne udtale en Tak til det ærede Medlem, fordi han nu vil gaa den organisationsmæssige Vej. Jeg har hidtil bebrejdet Betjentene ovre paa Horsens Straffeanstalt, at de ikke har villet gaa Organisationsvejen, den Vej, som Tjenestemandsløven foreskriver. De Oplysninger, der nu foreligger, skal selvfølgelig blive tilstillet Lønningsraadet — det skal jeg ikke have noget imod —, og de vil allerede i Morgen blive sendt dette til Efterretning. Forholdet er jo det, at Sparekommissionen af 21. Februar 1921 har foreslaaet visse Regler, og vi er da gaaet ud fra, at naar disse Regler blev gennemført lige efter Bogstaven efter Sparekommissionens Forslag, var det tilstrækkeligt. Men der skal, som sagt, blive sendt Lønningsraadet Meddelelse i Morgen.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg synes, at den højt ærede Landbrugsminister søgte at slippe alt for let udenom dette Spørgsmaal. Thi hvad er det, den højtærede Minister kommer

herop og fortæller os? Den højtærede Minister nævner en hel Del Erhverv, der ikke kan beskyttes ved saadanne Foranstaltninger som dem, Talen er om, men det er jo netop alle de Erhverv, som jeg har udeladt, næsten dem alle. Og for at man ikke skal være i Tvivl i saa Henseende, vil jeg gerne oplyse, hvilke Fag det er, jeg har udeladt. Det er: De materielle Virksomheder, Tyende ved Landbrug, Arbejdere ved Landbrug, Gartneri, Skovbrug og Fiskeri, Jord- og Betonarbejdere, Telefon- og Telegrafarbejdere, Brobyggere, Murersvende og Murerarbejdsmænd, Stukkatorer, Høstømrere, Skibstømrere, Malere, ufraglære Riggere og Sejlmagere, Sømænd og Søfyrbødere, Forsikringsfunktionærer, Kontorpersonale, Butikspersonale, Lager- og Pakhusarbejdere og andre Arbejdere ved Handelen, Kelnere, Kokke, Hotel- og Restaurationspersonale, Chauffører og Kuske, Toldbods- og Havnearbejdere og andre Arbejdere ved Transport, Hustyende, Vaskekoner, Husgerningsmedhjælpere og andre. Alle disse Grupper har jeg udeladt, og saa kommer den højtærede Minister op og siger til mig: Saadanne Erhverv kan man virkelig ikke træffe nogen som helst Beskyttelsesforholdsregler for. — Nej, men det har jeg jo heller aldrig paastaet, og det er maaske ogsaa rigtigt, hvad den højtærede Minister siger i saa Henseende, men alle de andre 25 000, alle dem, der er regulære Arbejdere i Jernindustrien, i Træindustrien og i alle de andre Industrier, jeg har nævnt her i Aften, alle disse Arbejdere kan man dog virkelig paa forskellig Maade støtte fra Regeringens Side, for saa vidt man vil, og hvis man støtter dem, medfører det jo forøget Virksomhed for adskillige af dem, som Ministeren siger, at man ikke kan hjælpe. Det kommer den højtærede Landbrugsminister virkelig aldrig udenom. Men den højtærede Landbrugsminister har ikke nogen Villie til at være med til at hjælpe dem, og det er det afgørende for mig. Det er ikke det afgørende, om der kan være 200 Arbejdere i et eller andet Fag, som man muligvis ikke kan hjælpe, Hovedsagen er, at langt over Halvdelen kan hjælpes, hvis Regeringen vilde, og hvis den turde for den højtærede Landbrugsminister. Men den hverken vil